

راهنمای جامع شهر لیون

برای نومهجران دانشجو

ویراست دوم
بهار ۲۰۲۴

تهیه کننده: مهدی ملکی فر

فهرست

درباره لیون / ۶

پیش از مهاجرت /

در بدو ورود /

حمل و نقل /

خانه و CAF /

سیم‌کارت و موبایل /

حساب بانکی و امورات پولی /

بیمه و درمان /

گواهینامه /

ویزا و پرفکتور /

خرید /

آداب اجتماعی و نژادپرستی /

مسکرات /

ورزش /

اماکن فرهنگی و تفریحی /

رستوران، بار، کلاب /

جشن‌ها و فستیوال‌ها /

دوست‌یابی و فعالیت‌های اجتماعی /

نمای شهر لیون از فراز Fourvière

درآمد

به لیون زیبا خوش آمدید!

این فایل راهنما از پسِ تجربه‌ی زیسته‌ی بچه‌های دانشجو درست شده و سعی کردیم سوال‌ها و مشکلاتی که برای هر کدوم از شما در طول مهاجرت پیش می‌آد رو توضیح بدیم. طبیعتاً تمرکز ما روی شهر لیونه و راهکار هر مساله‌ای رو با توجه به سکونت شما در «لیون» توضیح می‌دیم. البته بخش‌های زیادیش به درد دوستان غیردانشجو هم می‌خوره و ما از کسی کارت دانشجویی نمی‌گیریم. سعی کردیم مسائل رو به چند بخش تقسیم کنیم که با توجه به فهرست شما بتونید همون جایی که لازم دارید رو پیدا کنید و مطالعه بفرمایید.

آنچه که در این سند مشاهده می‌کنید برپایه‌ی آخرین اطلاعاتی که ما داشتیم نوشته شده. در نتیجه هر بخش ممکنه تغییراتی کرده باشه که در این سند لحاظ نشده و از این منظر، ما مسئولیتی نمی‌پذیریم. بوس بر یکایک شما.

این کتابچه فاقد هرگونه کپی‌رایته. هرچور دلتون خواست استفاده کنید. ولی مرام اینه که از من هم به نیکی یاد کنید. تمام تصاویر موجود توی این کتابچه رو خودم (عموما با موبایل) گرفتم، مگر اینکه خلافش رو ذکر کرده باشم.

پیش از شروع

درباره لیون |

جغرافیا و آب‌وهوا

لیون دومین مرکز اقتصادی بزرگ فرانسه و سومین شهر بزرگ (پس از پاریس و مarse) است. شهر لیون (مناطق ۹گانه) حدود ۵۰۰ هزار نفر و کل محدوده کلان‌شهر لیون (با احتساب حومه) بیش از ۱٫۵ میلیون نفر جمعیت دارد.

این یعنی چی؟ یعنی به حساب ایران، شهر لیون به لحاظ جغرافیایی در حد یکی از شهرهای نسبتاً کوچک ایران محسوب می‌شه و از سر تا تهش رو می‌شه پیاده رفت! البته، حواستون باشه که با استاندارد اروپایی، لیون به عنوان یک شهر غیرپایتخت، خیلی بزرگ و مجهز و پیشرفته محسوب می‌شه.

لیون درست وسط فرانسه واقع شده و مسیر عبور شاهراه قطار تندروی فرانسه است. از این نظر بهش می‌گن قلب اروپا. نه چون واقعا قلب اروپاست. چون با قطار از لیون به هر جایی در اروپا می‌شه رفت. البته موقعیت طلایی لیون باعث می‌شه که کلی مقاطع گردشگری جذاب در فاصله‌ی کوتاه ازش در دسترس باشه. با فاصله دو ساعت از لیون می‌تونید به کوه‌های آلپ برسید و اسکی کنید، یا به مarse برسید و در سواحل مدیترانه آفتاب بگیرید.

لیون در محل تقاطع دو رودخانه Rhone و Saone واقع شده و این دورودخانه درمحدوده شهرلیون ودر منطقه‌ای که بهش می‌گن confluence به همدیگه می‌رسن. همیشه زیباترین شهرها در کنار رودها بنا شدن و لیون دوتا رود دارد!

لیون شهریست سرسبز، با آب و هوای معتدل. تقریباً در تمام طول سال بارندگی رخ می‌ده، هرچند همونطور که انتظار می‌رسه، بارندگی حوالی بهار و پاییز به اوج خودش می‌رسه. رطوبت هوای لیون به اندازه‌ی شهرهای شمالی ایران نیست، اما به خشکی تهران هم نیست. از نظر دمایی، لیون شباهت بالایی به تهران دارد و دمای هوا همیشه همون حوالی هوای تهران سیر می‌کنه. فقط وزش باد و بارش باران در لیون بیشتره. همچنین از نظر عرض جغرافیایی (که تعیین‌کننده‌ی مدت زمان شب و روز در فصول مختلفه) اختلاف قابل توجهی با ایران نداره و در نتیجه ازین نظر خیلی اذیت نمی‌شید. هرچند که طولانی‌بودن روزها در تابستان و طلوع دیر هنگام آفتاب در زمستان قطعاً محسوسه.

لیون در زمستان خیلی سرد نمی‌شه. ولی تابستان‌ها،

حوالی اوت، همیشه یک موج دو/سه‌هفته‌ای گرما داریم که واقعاً طاقت‌فرسا است. در اوت، لیون تبدیل به شهر ارواح می‌شه و بهتره شما هم توی شهر نباشید!

لیون؛ شهر دانشجویی

لیون حدود ۱۵۰ هزار نفر دانشجو دارد و تقریباً ۱۰ درصد جمعیت شهر رو دانشجویها تشکیل می‌دن. انواع و اقسام دانشگاه‌های خصوصی و دولتی و اکول‌ها با حیطه‌های تخصصی متنوع، از زبان گرفته تا مدیریت و کشاورزی و غیره، در این شهر مستقر هستن. در نتیجه فرصت آموزش برای هر رشته و مقطعی در لیون فراهمه.

اما مهم‌تر از اون، شهر لیون برای زندگی دانشجویی گزینه‌های خیلی زیادی دارد. از تخفیف دانشجویی برای استفاده از حمل و نقل و خدمات عمومی گرفته، تا برنامه‌های فرهنگی و تفریحی مبسوط دانشجویی که باعث می‌شه خاطره خوبی از دوران دانشجویی داشته باشید و خیلی تنهایی و غربت بهتون فشار نیاره.

همچنین، شهر لیون از نظر فراهم‌بودن اسکان دانشجویی (که دسترسی قابل قبول به شهر داشته باشه و قیمتش فضایی نباشه) هم بسیار گزینه‌ی مناسبیه. به طور میانگین، با در نظر گرفتن هزینه اینترنت و انرژی، میشه با ماهی ۶۰۰ یورو در منطقه‌ی خوبی از لیون استودیوی دانشجویی گرفت. این امکان در هر شهری با چنین امکاناتی میسر نیست.

لیون؛ پایتخت شکم‌بازی

لیونی‌ها به این مفتخرن که به عنوان پایتخت gastronomia یا همان امور شکم‌شناخته شدن. لیون پر از رستوران‌های مختلف فرانسوی و بین‌المللیه و حتی اگر برای هر وعده‌ی غذایی به سراغ یک رستوران برید، مدت خیلی زیادی طول می‌کشه تا فقط بتونید یک ژانر رو در لیون پوشش بدید. (مثلاً همه ژاپنی‌ها رو امتحان کرده باشید!)

در نتیجه اگر اهل امتحان‌کردن مزه‌های جدید و ماجراجویی‌های رستورانی هستید، لیون شهر شماست.

لیون؛ شهر تاریخی

لیون یکی از شهرهای بسیار قدیمی در جهان محسوب می‌شه و از قرن‌ها پیش محل «تمدن» بوده. از تئاتر

رومی که ۲۰۰۰ سال قدمت دارد بگیر، تا محله لیون قدیم که بعضی خونه‌هاش بیشتر از چهار قرن پیش ساخته شده‌اند. اگر به شهرهای تاریخی علاقه دارید، لیون شهر شماست و ده‌ها فرصت برای مشاهده‌ی بناهای تاریخی در اختیارتون می‌گذاره. کلی از ساختمان‌ها و مکان‌ها در لیون به عنوان میراث جهانی یونسکو به ثبت رسیده‌ان.

لیون؛ شهر مذهبی

در کنار همه‌چیز، در نظر داشته باشید که لیون در چارچوب اروپایی یک شهر مذهبی/سنتی محسوب می‌شه و مردم تا حدی رعایت این موضوع رو می‌کنن. این نکته، برای کسی که تازه از ایران اومده شاید ملموس نباشه. ولی با گشت و گذار بیشتر در اروپا، کم‌کم براتون ملموس می‌شه.

لیون؛ شهر پیاده‌ها

طراحی شهری و سیستم حمل‌ونقل عمومی لیون به شکلی طراحی شده که اگر داخل شهر زندگی کنید، بدون نیاز به خودرو می‌تونید به تمام امورتون برسید. همچنین به طور پیوسته قسمت‌های جدیدی از شهر سنگفرش می‌شه تا پیاده‌ها بتونن با خیال راحت‌تری شهر رو بگردن.

لیون؛ شهر جشن‌ها

لیون از ابتدای بهار تا اول زمستان مرتب میزبان جشن‌ها و فستیوال‌های مختلفه. به طور خاص، دوسالانه‌ی رقص، جشن نور، و جشن موسیقی، سه رویداد مهم فرهنگی لیون هستن. ولی به جز این‌ها هم اگر صفحات فرهنگی رو دنبال کنید، هر هفته بالاخره یک برنامه‌ای به صرف یک چیز فرهنگی در یک گوشه‌ی شهر برپاست. اگر برنامه فرانسوی نبود، ملل دیگه همیشه یک برنامه‌ای دارن. چون لیون تنوع ملیت بالایی دارد و مهاجران آمریکای لاتین، شمال آفریقا، شرق اروپا، افغان، و… جمعیت‌های بزرگی در لیون دارن و هر کدوم رویدادهای فرهنگی خودشون رو دارن.

بخش اول

پیش از مهاجرت

زمان‌بندی پرواز

دقت کنید دفعه اول خیلی مهمه که ساعت معقولی از راه برسید. اروپا مثل تهران نیست که بیست‌چاری همه چیز در دسترس باشه. ساعت ۱۱ شب همه جمع می‌کنن میرن خونه. فرودگاه لیون هم عملاً بسته‌ست. حمل و نقل عمومی به فرودگاه هم تعطیله. شما هم کارت اعتباری و سیم‌کارت معتبر ندارید که از اوبر استفاده کنید. پس سعی کنید زمان نشستن پروازتون دیرتر از ۷ شب نباشه که با احتساب ریسک تأخیر، ساعت معقولی از راه برسید.

از اونجایی که دانشجویها معمولا اواخر آگوست و اوایل سپتامبر برای اولین بار میان، حواستون باشه که اون زمان فرودگاه امام به طور وحشتناکی شلوغه. حداقل ۴ ساعت قبل از پروازتون فرودگاه باشید.

تاریخ پرواز

دقت کنید که بهتره پروازتون در طول روزهای هفته برسه لیون. (شنبه و یکشنبه اصلا روزهای خوبی نیستن برای اینکه برسید خوابگاه).

ضمناً، قبل از پرواز، تاریخ ویزاتون رو چک کنید. ویزا الزاما روی تاریخی که بلیط گرفتید صادر نمیشه (منظورم اون بلیطیه که نشون vfs دادید). ویزا معمولا ۵ روز پیش از شروع مدرسه‌تون صادر میشه و ربطی به تاریخ درخواستی شما برای صدور ویزا نداره. مثلاً اگر ۱ سپتامبر مدرسه‌تون شروع می‌شه، ویزا زودتر از ۲۶ آگست بعیده بهتون بدن. در بعضی مواقع تا یک ماه زودتر هم دادن! ولی شانسیه و باید چک کنید. ممکنه نیاز باشه پروازتون رو چند روز جابجا کنید. این جابجایی رو هرچه زودتر انجام بدید، هزینه‌ی کمتری داره.

اینترنت در فرودگاه

فرودگاه استانبول (فرودگاه جدید) نیم ساعت وای‌فای رایگان داره که باید روی باجه‌های خودکار، پاسپورتتون رو اسکن کنید و رمز دریافت کنید. فرودگاه لیون حداقل یک ساعت اینترنت رایگان داره که می‌تونید مستقیم بهش متصل بشید. وقتی که از راه رسیدید، بعد ازاینکه خبر سلامت‌رسیدنتون رو به اطلاع خانواده دادید، می‌تونید مسیرتون تا هتل یا خونه، به همراه خطوط اتوبوس و مترو که نیاز دارید و … رو چک کنید، اسکرین شات بگیرید و سیو کنید که بعدتر نیازی به اینترنت نداشته باشید تا برسید به محل اسکانتون.

انتخاب پرواز

بهترین پرواز از تهران به لیون برای دانشجویها، طبق تجربه‌های مکرر، پرواز ترکیش ایرلاینه که بامداد از تهران بلند میشه و ظهر، در یک ساعت معقول می‌رسه لیون.

با ثبت نام دانشجویی (برای افراد زیر ۳۲ سال) می‌تونید ۱۰ درصد تخفیف بگیرید و بارتون را تا ۴۰ کیلو رایگان بیارید. ظاهراً سقف سنی اخیراً به ۳۴ سال افزایش پیدا کرده. برای دریافت تخفیف دانشجویی می‌تونید مستقیماً از سایت ترکیش اقدام کنید. ثبت نام دانشجوییش به این شکله که حساب کاربری می‌سازید، و بعد از قسمت feedback می‌تونید اطلاعات دانشجویی‌تون رو ارسال کنید. دقت کنید که براشون مهم نیست که «کجا» دانشجوی هستید. مدارک دانشجویی ایران (اگر کارت ISIC داشته باشید) هم کفایت می‌کنه.

با این پرواز دانشجویی ترکیش، همراه با کری‌آن و کوله، جمعاً حدود ۵۳ کیلو بار رایگان می‌شه آورد. همچنین اگر ساز می‌زنید، حمل ساز در کابین ترکیش منوط به ابعاد معقول رایگانه (البته کانتِرنِ این ایرلاین در فرودگاه امام خیلی بدقلقه). برای پروازهای بعدی که بارتون سبک‌تره، و به سیستم حمل و نقل فرانسه مسلط هستید، می‌تونید با انعطاف بیشتری پرواز انتخاب کنید. مثل پگاسوس، یا ایران‌ایر مستقیم پاریس.

لازم به ذکره که پروازهای دیگری هستند که غیر از ترکیش می‌تونید تهیه کنید و قیمتشون با اضافه بار کمتر از ترکیش در می‌آد. ترکیش الزاماً ارزونت‌رین گزینه نیست ولی *برای اولین* دفعه، پرواز خویه.

جابجایی بار در ترانزیت

وقتی که بلیت یک ایرلاین، رو می‌خرید که دو تیکه از تهران می‌آد لیون (ترانزیت در دوبی، دوحه، استامبول، یا هرجا) وظیفه‌ی انتقال بار شما در طول ترانزیت بر عهده‌ی ایرلاینه. شما تهران بار رو تحویل می‌دید و لیون تحویل می‌گیرید. ولی اگر بلیت‌ها مال ایرلاین‌های مجزا باشن و مجزا تهیه شده باشن، اینطور نیست و مسئولیت چک‌آوت و چک‌این بار در فرودگاه ترانزیت بر عهده‌ی شماست. موقع خرید بلیط، این نکته رو در نظر داشته باشید. این فرآیند بسیار زمان‌بره (ترانزیت حداقل ۲ ساعته در نظر داشته باشید.)

به خصوص در استامبول دو فرودگاه هست که هر دو

هم به تهران و هم به لیون پرواز دارن. مراقب باشید اگر بلیت‌هاتون از فرودگاه‌های مختلف رد میشه، حداقل شش ساعت ترانزیت در نظر بگیرید، چون دو فرودگاه در دو رأس مقابل شهر واقع شدن و استامبول شهر بسیار بزرگیه.

وقتی پروازها مربوط به یک ایرلاین باشه، در صورت تاخیر و نرسیدن به پرواز بعدی، خود ایرلاین مسئولیت شما رو گردن می‌گیره و حتی ممکنه بهتون هتل بده، ولی در صورتی که پروازها مجزا باشه، چنین امکانی تقریباً نشدنیه و اگر پرواز دوم رو از دست بدید، از دست دادید!

گم‌شدن بار

گفتیم وقتی پروازها مربوط به یک ایرلاین باشه، مثلاً ترکیش، شما بارتون رو تهران تحویل می‌دید و انتقال بار در فرودگاه استانبول بر عهده‌ی ایرلاینه.

بسیار محتمله که به‌علت تاخیر در پرواز اول، چمدون‌های شما در زمان ترانزیت به پرواز دوم نرسه و وقتی که می‌آیید، چمدون‌هاتون توی همون هواپیما باهاتون نیاد. به احتمال ۹۹ درصد چمدون‌هاتون گم نشده و تا ۲۴ ساعت بعد به دستتون می‌رسه. ایرلاین موظفه چمدون رو در شهر مقصد بدون دریافت هزینه براتون ارسال کنه (نیاز نیست برید فرودگاه). نکته کنکوری اینکه لوازم زندگی در حد ۴۸ ساعت رو توی کری‌آن با خودتون بیارید و نگذارید توی چمدون‌های بار.

همچنین بعضی ایرلاین‌ها (که فکر می‌کنم شامل ترکیش هم می‌شه) در صورت عدم تحویل چمدون، بهتون خسارت می‌دن. خسارت به این شکله که تا مبلغی می‌تونید لباس تهیه کنید و فاکتورش رو بفرستید برای ایرلاین. این مورد رو بسته به ایرلاین چک کنید که تا چه زمانی و چه سقفی اجازه خرید لباس دارید.

پرواز از پاریس: نه!!!

بعضیا ترجیح می‌دن برن پاریس بعد بیان لیون چون خود بلیط پرواز ارزونت‌ره. ولی باور کنید روز اول مهاجرت هیچ کس دلش نمی‌خواد دو تا چمدون که تموم زار و زندگی‌ش داخلشه رو بکشونه توی قطار TGV (قطار تندرویی که از پاریس میاد تا لیون). ضمناً خود بلیط قطار تندرو ممکنه تا ۱۰۰ یورو آب بخوره. در نتیجه برای دفعه اول مهاجرت، اگر به این مسائل حمل‌ونقل داخل

فرانسه تسلط ندارید، پرواز مستقیم به لیون بسیار امن‌تر و راحت‌تر خواهد بود.

از لیون اگزوپری تا خانه

از فرودگاه آنتوان سنت‌اگزوپری لیون که به افتخار نویسنده‌ی شازده کوچولو (که از قضا خلبان هم بود) نام‌گذاری شده، تا داخل لیون، چند راه وجود داره:

۱. **تاکسی**: تاکسی معمولاً گرون می‌گیره و به قول خودمون گوش می‌پُره. چیزی بین ۶۰ تا ۱۰۰ یورو هزینه می‌گیره ازتون. اما اگر بیشتر از یک نفر باشید، تاکسی می‌تونه به‌صرفه باشه. به خصوص اگر بتونید قیمت رو چونه بزنید و فیکس کنید.

۲. **اوبر**: برای گرفتن اوبر نیاز به کارت اعتباری و سیم‌کارتی دارید که کار کنه. این قضیه برای اولین بار که می‌رسید فرانسه یه کم سخته.

۳. **استفاده از قطار rhoneexpress**: برای اولین باری که می‌رسید لیون، توصیه اینه که از این قطار غون‌اکسپرس استفاده کنید. از ترمینال که خارج می‌شید، دنبال هرکس چمدون دستشه برید تا ایستگاه قطار. همونجا پای قطار می‌تونید بلیت تهیه کنید که بسته به سنتون از ۱۰ الی ۲۰ یورو هزینه داره. این قطار تا ایستگاه پغ‌دیو (part dieu) می‌رسه. این ایستگاه از نظر شبکه حمل و نقل بسیار مجهزه و تقریباً به هر سوراخ سمبه‌ای در لیون، ترام یا مترو یا اتوبوس داره.

برای دفعات بعدی می‌تونید از شبکه حمق و نقل لیون (TCL) استفاده کنید. خط ۴۷ از جلوی در ترمینال تا انتهای خط ترام ۳ می‌بره و ازونجا با ترام ۳ دقیقاً امتداد مسیر غون‌اکسپرس میاد تا پغ‌دیو. دقت کنید که این مسیر به طور میانگین ۴۰ دقیقه بیشتر زمان می‌بره. در نتیجه اگر خواستید از این گزینه استفاده کنید، اضافه زمان مورد نیاز رو بذارید کنار. دقت کنید خط ۴۷ در سریع‌ترین ساعات روز هر نیم ساعت یک بار و در ساعات کم تردد، ساعتی یک بار حرکت می‌کنه.

انتخاب چمدان

موقع خرید چمدان دقت کنید که حتما حتما یک ست سه‌عددی چمدان بخرید و از آوردن چمدان‌های غیر ست جدا خودداری کنید. اینجا نهایتاً یک اتاق ۱۸ متری در اختیار دارید که خودتون هم به زور داخلش جا می‌شید. پس سه تا چمدون که داخل همدیگه نمی‌رن، تبدیل به کابوس می‌شن. ضمن اینکه در سفرهای بعدی، سایزهای مختلف چمدون حتماً به کارتون می‌آد. چمدون چیزیه که یک بار خوبه هزینه کنید و چیز خوب بگیرید. من برند رونکاتو مدل اپسیلون گرفتم راضی بودم.

ضمناً دقت کنید که در اسباب‌کشی‌های ثانویه در فرانسه هم چمدان بسیار به کاره، و ممکنه حتی به عنوان محل انبارکردن لباس‌های زمستانی و... ازش استفاده کنید. خلاصه که چمدون وسیله‌ی یک‌بارمصرف نیست و به چشم یک خرید صرفاً برای یک بار جابه‌جایی از ایران بهش نگاه نکنید.

یک ترازوی چمدان هم برای چیدن بار خیلی به کار می‌آد. دقت کنید که ایرلاین‌ها معمولاً تعیین می‌کنن که هر چمدان نباید بیشتر از ۲۲ کیلو باشه. در نتیجه باید بارهاتون رو به تعادل بین دو چمدون توزیع بفرمایید.

پول نقد، مدارک، اشیای ارزنده

آوردن ۱۰ هزار یورو وجه نقد از نظر قانون فرانسه مجازه. از سمت ایران ۵ هزارتا بیشتر مجاز نیستید خارج کنید. هرچند توی ایران گیر خاصی بهتون نمی‌دن و اگر یک دسته قلمبه پول نداشته باشید، بعیده کسی چک کنه. علی‌الظاهر در فرودگاه ایران هم اگر قید کنید دانشجوی هستید، میشه تا ۱۰ هزار تا آورد. (نیازمند فکت‌چک) اسکناس ۵۰۰ یورویی در اروپا منسوخ شده. حداکثر اسکناسی که می‌تونید استفاده کنید ۲۰۰ یورویی است. در ایران، صندوق دفتر vfs اسکناس ۵۰۰ یورویی خرد می‌کرد قبلاً. ایشالا هنوز هم بکنه.

به هر ترتیب اگر اسکناس ۵۰۰تایی آوردید، ظاهراً میشه این اسکناس رو از طریق دستگاه‌های ATM به بانک تحویل داد ولی خرج کردنش در فروشگاه‌ها تقریباً غیرممکنه. اسکناس ۱۰۰ و ۲۰۰ یورویی هم خیلی وقت‌ها قبول نمی‌کنن.

برای مدارک و پول‌هاتون، یک کیف پاسپورتی تهیه کنید و در طول پرواز تا حد امکان بندازیدش زیر

لباس‌هاتون. بزرگترین کابوس مهاجرت، اینه که پول و مدارکتون سرقت بشه. **هیچ وسیله ارزشمند و هیچ مقدار پولی رو داخل چمدون‌هایی که تحویل ایرلاین می‌دید نگذارید. بسیار محتمله که مفقود بشه و عملاً باید فرض کنید که از دست رفته.**

قوانین گمرکی و بار: دارو

داروهای غیر اعصاب و روان محدودیت ویژه‌ای ندارن. ولی داروهای اعصاب و روان رو حتما با نسخه ترجمه‌شده و نامه پزشک بیارید. اگر بدون نسخه ازتون بگیرن، در حکم قاچاق مواد مخدره. ضمناً بعداً برای تمدید درمانتون اینجا به مشکل می‌خورید. **ضمناً کدئین جزو مخدرجاته. مسکن کدئین‌دار نیارید.**

قوانین گمرکی و بار: سیگار

سیگار در فرانسه خیلی گرونه. از پاکتی ۱۱ یورو این‌ها شروع می‌شه. البته سیگار قاچاق هم حدود ۶ یورو می‌شه تهیه کرد. اگر سیگاری جدی هستید، بهترین کار اینه که سیگار پیچیدن یاد بگیرید.

برای گمرک هم یک باکس سیگار معادل ۲۰۰ نخ مجازه. من یک باکس بهمن کوچک (معادل ۵۰۰ نخ) آوردم. نکته اینه که توی فرودگاه خیلی بعیده چمدونتون رو بگردن، و اگر بگردن هم گزینه‌ی تجاهل (کوچه علی‌چپ) همیشه بازه و می‌تونید بگید من فکر می‌کردم فلان قدره و این‌ها. معمولاً روی دانشجو فشار عجیبی نمی‌آرن و در بدترین حالت سیگار رو ازتون می‌گیرن. ولی اگر می‌خواید در سمت امن برانید، همون ۲۰۰ نخ.

(تبصره: برخی دوستان می‌گن تا دو باکس مجازه، ولی آخرین بار که من وبسایتش رو چک کردم یک باکس بود. مسئولیت بیشتر از ۲۰۰ نخ با خواننده)

حتی اگر سیگاری نیستید، بهمن کوچک برای فرانسوی‌ها چیز اگزوتیک و بامزه‌ایه. بیارید اینجا به عنوان هدیه خیلی علاقه دارن. تو فرانسه همه سیگار می‌کشن مگر خلافش ثابت شه.

قوانین گمرکی و بار: سایر اقلام

سایر اقلام از این سمت محدودیت ویژه‌ای ندارن مگر اینکه به شکل اغراق‌آمیزی زیاد باشه و به هر ترتیب شک‌برانگیز باشه. مثلاً زعفرون هیچ مشکلی نداره که

ده بسته یک مثقالی بیارید. ولی اگر کل چمدونتون رو زعفرون کنید انتظار داشته باشید که گمرک فرودگاه نگهتون داره.

دقت کنید که در فرودگاه خیلی وقت‌ها رندوم‌چک صورت می‌گیره و اگر کوچکترین چیز مشکوکی همراهتون باشه، تا فیهاخالدونتون رو می‌گردن. در نتیجه خیلی به حرف دوستان بلندپرواز گوش ندید که می‌گن من ده بار اومد هیچ کس بارم رو نگاه نکرده و این‌ها. کار یک بار اتفاق می‌افته. رندوم چک ممکنه یک بار بهتون بخوره، و بهتره اون یک بار براتون پرونده درست نکنه.

چیا بیاریم؟

توی لیون بیشتر کالاهای ایرانی روتین گیر می‌آد. فقط ادویه‌های خاص، مثل سماق و گلپر ممکنه سخت گیر بیاد. زعفرون هم هست ولی گرونه. به جز این‌ها، همه چیز هست. زعفرون محدودیت وزنی خاصی نداره. چند بسته اگر بیارید ممکنه هدیه خوبی باشه برای افرادی که اینجا باهاشون آشنا می‌شید. این بندگان خدا تا حالا نیم مثقال زعفرون یک‌جا ندیدن.

نبات، چای، کشک، سبزی خشک، عرق نعنا، رب انار، و... همه چیز در لیون گیر میاد. فروشگاه‌های ترک، ارمنی، عرب، افغان و ایرانی در اینجا هستنند و کافیه یادشون بگیرید (فهرستشون رو در ادامه همین کتابچه پیدا می‌کنید).

مواد غذایی معمولاً به طور ترسناکی گرونتر از ایران نیستن و اصلاً صرفه نداره که چمدونتون رو با مواد غذایی عادی (در حد پاستا و کنسرو و حبوبات و این‌ها) پر کنید. خیلی از مواد غذایی حتی هم‌قیمت با ایران هستن (مثل موز) و حتی شاید کمی ارزونتر (مثل دانه قهوه).

شما رو به دستان بریده‌ی ابلفض قسم می‌دم که اشیایی مثل پلوپز، چای‌ساز و... نیارید. اینجا هست و ابداً به زحمت حملش نمی‌ارزه. قیمتش هم فرق خاصی با ایران نداره اگر ارزونتر نباشه. به علاوه، اگر اینجا بخرید و مشکل فنی پیدا کنه، گارانتی داره، ولی پارس‌خزر اینجا نمایندگی نداره. اگر خراب بشه باید بندازید دور.

آفتابه سفری (ازینا که پیچ می‌شه سر بطری نوشابه) می‌تونه جالب باشه! ولی بالاخره که باید عادت کنید به نبودن آب :(

بخش دوم

در بدو ورود

طهارت:(((

در فرانسه طبیعتاً شلنگ برای شستشو بعد از توالـت وجود نداره و از کاغذ توالـت استفاده می‌شه. کاغذ رو بعد از استفاده باید بندازید توی خود توالـت و سیفون رو بکشید. سطل آشغال معمولا کنار توالـت نیست. دقت کنید که دستمال توالـتهایی که این‌ها استفاده می‌کنند خیلی نازکه و به محض تماس با آب متلاشی می‌شه. دستمال کاغذی معمولی رو توی توالـت نندازید چون به این سرعت در آب متلاشی نمی‌شن و ممکنه توالـت بند بیاد.

تماس‌های تلفنی ناشناس

در فرانسه هیچ کس هیچ کار مهمی رو از طریق تلفن با شما مطرح نمی‌کنه. تنها و تنها و تنها کاری که تلفنی انجام می‌شه، بازکردن قرارداد برق (EDF) است که اونجا هم کسی با شما تماس نمی‌گیره، شمايید که تماس می‌گیرید. در نتیجه: هزار بار ممکنه انواع تماس‌های بازاریابی و کلاهبرداری دریافت کنید، و به هیچ کس چیزی فراتر از ایمیلتون رو ندید. در اختیارقراردادن RIB و IBAN (اطلاعات بانکی) از طریق تلفن بسیار بسیار خطرناکه.

کارهای مهم اداری از طریق ایمیل، سامانه‌های مشخص (از طریق وبسایت)، و از طریق نامه پستی پیگیری می‌شه. تلفنتون که زنگ می‌خوره استرس نگیرید. ۹۹ درصد بازاریابه، یک درصد کلاهبردار. نیم درصد هم اشتباه گرفته (جمعاً شد ۱۰۰٫۵ درصد).

همچنین ممکنه پیامک‌های زیادی دریافت کنید از تلفن همراه شخصی (که با کد ۶ و ۷ شروع میشه) که ازتون می‌خواد جایی لاگین کنید، یا بسته‌ای دریافت کنید، یا جریمه یا بدهی معوقه پرداخت کنید. این‌ها همه کلاهبرداریه. بهتره که گزینه‌ی spam protection گوشی‌تون رو روشن کنید. اندروید در این زمینه خیلی قویه. تمام تماس‌ها و پیامک‌های اسپم رو شناسایی می‌کنه. اپل هم یحتمل همچین چیزی داشته باشه.

وقت قبلی، RDV یا rendez-vous

کلا در فرانسه برای آب خوردن هم باید غانده‌وو (وقت قبلی) بگیرید. در این حد که اگر یک بیزینس یا اداره‌ای بدون غانده‌وو شما رو پذیرش کنه، حتما بزرگ قید کرده به جایی. ادارات دولتی مثل بیمه، کف و مالیات معمولا

ساعت ۸:۳۰ تا ۱۲ بدون غانده‌وو پذیرش می‌کنن و در شیفت بعد از ظهر باید از قبل وقت بگیرید. این رو از روز اول توی ذهنتون داشته باشید که بی‌هوا جایی مراجعه نکنید. روزهای اول وقتتون خیلی ارزشمنده و بهتره که هدر نره.

سرقت

در لیون کیف‌قاپی و گوشی‌قاپی به شدت روتینه. مثل چشمتون مراقب کیف و گوشی باشید. دقت کنید مادامی که خفت‌گیری (دزدی با خشونت) صورت نگیره، پلیس عملاً هیچ پیگیری نمی‌کنه. فکر نکنید الان رفتم اروپا و پلیس می‌آد و داِجِ منِ غریب را از سارق بی‌دادگر می‌ستاند. ازین خبرا نیس.

اسکوتر برقی، دوچرخه، موتورسیکلت و... هم از این داستان مستثنا نیستن. پس مالتون رو دودستی بچسبید. اینجا سوئد نیست.

تایید ویزا

از زمان ورود به خاک فرانسه تا ۲ ماه فرصت دارید تا با مراجعه به سایت اداره مهاجرت، ویزاتون رو تایید یا به اصطلاح ولیده کنید. برای این کار باید مبلغ ۵۰ یورو (برای دانشجویها) یا ۲۲۵ یورو (برای تلنت‌ها) بگذارید کنار. در بخش ویزا این موضوع رو توضیح می‌دیم.

چک‌لیست مهاجرت

در بدو ورود به فرانسه باید چند مورد رو درست کنید، و بعضی از این موارد به شدت به همدیگه گره می‌خورن.

این چک‌لیست رو در نظر داشته باشید:

۱. خونه

۲. سیم‌کارت

۳. حساب بانکی

۴. کف (CAF)

۵. بیمه

اگر تمام این‌ها رو بتونید اوکی کنید، عملا می‌شه گفت در لیون جاگیر شدید. ولی درست کردن این‌ها به همدیگه گیر می‌کنه. مثلاً برای خرید سیم‌کارت نیاز به حساب بانکی دارید، و برای حساب بانکی نیاز به سیم‌کارت دارید. راه‌های برون‌رفت از این لوپ‌ها رو در بخش‌های مربوط بهش توضیح می‌دیم.

استفاده از گوگل

اینجا تقریباً جواب همه‌چیز توی گوگل و گوگل‌مپ هست. اگر درست جستجو کنید، خیلی بعیده که جواب سوالتون رو گیر نیارید. حتی اسم دکتر خلعت‌بری معروف رو جستجو کنید، آدرس و تلفن مطبشون میاد. ولی در نظر داشته باشید که خیلی وقت‌ها وقتی یک چیزی رو سرچ می‌کنید (مثلاً اسم یک آژانس دولتی)، اولین گزینه‌ای که توی گوگل می‌آد خیلی ریز کنارش نوشته Sponsored. این یعنی اینکه اون لینک تبلیغیه و شما باید نسبت بهش محتاط باشید. مثلاً آژانس مهاجرت فرانسه هیچ وقت برای گوگل تبلیغ نمی‌ده. پس اگر یک همچین آدرسی اون بالا باشه کلاه‌برداریه. یه ذره باید اسکرول کنید برید پایینتر، اولین جواب اورگانیک (که کنارش ننوشته اسپانسرد) رو کلیک کنید.

گوگل مپ و آدرس

همونطور که گفتیم، اینجا گوگل‌مپ خیلی دقیق کار می‌کنه. حتی اطلاعات حرکت تمام وسایل حمل و نقل عمومی هم داخلش هست. پس هر چیزی رو خیلی راحت گوگل کنید. مثلاً کافیه بنویسید TCL Agency تا فهرست دفاتر TCL بیاد. بعدم روش کلیک کنید، مسیر حمل و نقل عمومی تا اون دفتر رو بهتون میده. آدرس‌ها در فرانسه به طور کلی به این شکل ثبت می‌شن:

283 Rue de Créqui, 69007

رقم اول از چپ (۲۸۳) پلاک خونه است. اولین کلمه‌ی بعدی نشون‌دهنده‌ی خیابان یا کوچه یا میدان یا ... است. کلمه بعدی اسم اونجاست، و ۵ رقم آخر، کد پستی اون منطقه است. کدپستی لیون از ۶۹۰۰۱ تا ۶۹۰۰۹ (مناطق ۹گانه لیون) است. بدین ترتیب، هر مکانی به همین سادگی قابل شناساییه. برای یافتن محل جغرافیایی هر جایی، کافیه این آدرس رو توی گوگل مپ جستجو کنید. بالعکس، اگر موقعیتش رو می‌دونید، آدرسش از توی گوگل‌مپ قابل دسترسیه. ضمناً تلفن و ساعات کاری عموم جاها (ادارات، فروشگاه‌ها، باشگاه‌ها، رستوران‌ها و...) در گوگل‌مپ درج شده.

اپ‌های مورد نیاز

فهرست اپلیکیشن‌هایی که خوبه داشته باشیم در لیون و بعضاً بدون این‌ها کار پیش نمی‌ره:

۱. اپلیکیشن بانک (هرچی که هست، الزامی)

۲. اپلیکیشن برق EDF (الزامی)

۳. اپلیکیشن TCL و TCL Live برای چک کردن مسیرها و وسایل نقلیه. در صورتی که گوشی‌تون NFC داره می‌تونید بلیت رو هم روی اپ TCL Ticket بخرید.

۴. اپلیکیشن Citymapper (برای مسیریابی مبتنی بر داده‌های لحظه‌ای اتوبوس و مترو از گوگل مپس ممکنه بهتر کار کنه)

۵. اپلیکیشن Stocard (برای ذخیره کارت‌های فیدلیته روی گوشی)

۶. یک اپلیکیشن دوچرخه (Velov) یا اسکوتر برقی (Tier یا dott) برای مواقع اضطراری که وسیله نقلیه عمومی کار نمی‌کنه.

۷. اپلیکیشن مربوط به اپراتور سیم‌کارت.

۸. اپلیکیشن Flixbus (برای خرید بلیت اتوبوس بین شهری)

۹. اپلیکیشن تیکت رستوران (اگر محل تحصیل یا اشتغالتون بهتون تیکت رستوران می‌ده)

۱۰. اپلیکیشن leboncoin (دیوار فرانسه)

اپلیکیشن‌های دولتی (البته کار شما بدون داشتن این اپ‌ها هم انجام می‌شه):

۱. اپلیکیشن CAF

۲. اپلیکیشن بیمه اَملی

بخش سوم

حمل و نقل |

شرکت واحد اتوبوس‌رانی لیون و حومه TCL

لیون یکی از بهترین شهرها از نظر حمل و نقل عمومی. خیلی سریع باید برید یکی از دفاتر TCL و کارت حمل و نقل لیون رو دریافت کنید. با کارت TCL می‌تونید از تمام خطوط مترو، اتوبوس و تراموا استفاده کنید (به جز رون‌اکسپرس که میره فرودگاه).

شرکت TCL برای دانشجویهای کم سن، تخفیف‌های خیلی خوبی داره. که فکر کنم برای دانشجویان جوان ماهی ۲۲ یورو باشه و برای بزرگسال ماهی ۷۲ یورو. (به طور کلی تخفیف‌های دانشجویی در لیون محدودیت سنی داره. معمولاً ۲۵ یا ۲۶ سال). همچنین اگر از بیمه‌ی تکمیلی دولتی استفاده کنید، قیمت کارت براتون ماهیانه ۱۰ یورو خواهد بود.

اگر در سپتامبر از راه می‌رسید، برای ورود به آژانس TCL باید دو سه ساعت صف وایسید. خیلیا مثل شما از راه رسیده‌ن! دفتر TCL بلکور صفش تماماً در آفتابه و اصلاً توصیه نمی‌کنم. با توجه به سحرنخیزی مردم فرانسه، اگر کله صبح (تا ۹) به دفاتر TCL مراجعه کنید، احتمالاً صف نخواهد بود.

دقت کنید که اشتراک ماهانه TCL برای یک ماه میلادیه. یعنی اشتراک ماه سپتامبر تا پایان ماه سپتامبر اعتبار داره، مهم نیست چندم ماه بخریدش. اینطور نیست که یک ماه از زمان خرید شما فعال بشه. پس هرچقدر زودتر بخرید، بهتره. ضمناً از ۲۰ هر ماه به بعد، دیگه نمی‌تونید اشتراک ماهیانه‌ی اون ماه رو بخرید (طبیعتاً هفتگی می‌تونید بخرید) و خرید اشتراک ماهیانه برای ماه بعد فعال می‌شه.

اجاره‌ی دوچرخه و اسکوتر

لیون همچنین یکی از بهترین شهرها از نظر دوچرخه است. برای اجاره دوچرخه از شهرداری دو گزینه دارید: FreeVelov: اگر زیر ۲۵ سال هستید، می‌تونید با هزینه هر ۶ ماه ده یورو، یک دوچرخه اختصاصی از شهرداری اجاره کنید. این دوچرخه‌ها انحصاراً در اختیار شما هستند و مثل دوچرخه شخصی باید مراقبشون باشید. دوچرخه شخصی رو میشه در ساعات غیر شلوغی سوار تراموا کرد. اما مترو نمی‌شه. ([لینک](#))

Velov: دوچرخه‌های شهری (مثل بیدود در تهران) که در سطح شهر هستن و با هزینه سالانه ۳۱ یورو می‌تونید مشترک بشید. تا ۳۰ دقیقه رایگانه و بعدش پول می‌اندازه. (با کارت tecely تا ۴۵ دقیقه رایگانه).

حداکثر ۲۲ یورو در هر بار استفاده ازتون کم می‌کنه. دقت کنید که این محدودیت زمانی برای هربار استفاده است. پس اگر مسیر طولانی دارید، کافیه دوچرخه رو هر نیم‌ساعت یک بار بذارید توی یک ایستگاه سر راه، و دوباره برش دارید تا صفر بشه و هزینه نندازه. اصولاً velov به واسطه سنگینی دوچرخه‌هاش و محدودیت نیم‌ساعته‌ش فقط برای مسیرهای تخت و کوتاه درون شهری خوبه و به درد حومه شهر و مسیرهای طولانی نمی‌خوره. برای [خرید اشتراک Velov](#) می‌تونید اپلیکیشنش رو نصب کنید.

اجاره اسکوتر برقی یا trottinette électrique

اسکوتر برقی رو می‌تونید اجاره کنید که در لیون دو تا شرکت به نام Tier و Dott این خدمت رو ارائه می‌دن. معمولاً برای مواقع اورژانسی که اتوبوس نیست و می‌خواید زود برسید استفاده می‌شه. هر سفر ۵ دقیقه‌ایش حدود دو یورو در میاد و سرعتش به ۲۰ کیلومتر بر ساعت محدود می‌شه. کافیه اپلیکیشن رو نصب کنید و احراز هویت کنید تا حسابتون فعال بشه. نیاز به خرید اشتراک هم نداره.

اجاره خودرو

برای اجاره‌ی خودرو در لیون چندین شرکت وجود دارن که هر کدوم برای یک کار تخصص دارن. (مثلاً خودرو ساعتی، خودرو روزانه، خودرو ون، سواری، و...). اما نکته‌ی مهم اینه که برای استفاده از خدماتشون فقط باید گواهینامه‌ی اروپایی داشته باشید. در نتیجه به عنوان دانشجویی که از راه می‌رسه نمی‌تونید استفاده کنید.

اگر تیترویزاتون دانشجوی نیست (تلنت است)، به قسمت گواهینامه در همین کتابچه مراجعه کنید.

خرید دوچرخه

برای خرید دوچرخه سه گزینه‌ی اقتصادی دارید:

دکتلون Decathlon: اگر محدودیت بودجه ندارید، از ۲۰۰ یورو (دست دوم) تا ۵۰۰ یورو (نو) می‌تونید دوچرخه‌های خوبی تهیه کنید. دقت کنید اگر دوچرخه گرون بخرید، باید بیاریدش داخل استودیو، چون بیرون قطعاً دزدیده می‌شه. اگر در منطقه شیب‌دار زندگی می‌کنید، بهتره دوچرخه نگیرید، یا دوچرخه

برقی بگیرید (که بدبختی‌های خودشو داره، گرونتره، و خرابیش زیاده). دکتلون چندین شعبه در لیون داره. ولی شعبه‌ی Part-Dieu معمولاً تنوع دوچرخه‌های کارکرده‌ش بیشتره. دم سال نوی میلادی هم جشنواره می‌ذاره و تنوع کارکرده‌هاش بیشتر هم می‌شه.

یونی‌بایک UniBike: یونی‌بایک مجموعه غیرانتفاعی است که دوچرخه‌های کارکرده رو بازسازی می‌کنه و با قیمت بسیار پایین در اختیار قرار می‌ده. با حدود ۱۵۰ یورو می‌تونید یک دوچرخه بازسازی شده ازشون تهیه کنید. هدف این سازمان اشتغال‌زایی و البته بازیافت دوچرخه‌هاییه که در سطح شهر رها شدن:

17 Rue Jean Bourgey, 69100 Villeurbanne

خرید از Leboncoin: اگر دستی بر آتش امور فنی دارید، روی لبون‌کوئن هم میشه دوچرخه‌ی کارکرده خرید.

تعمیر دوچرخه

اگر دوچرخه برند دارید (مثل دکتلون یا پژو) می‌تونید به خدمات پس از فروش همونجا مراجعه کنید. اگر دوچرخه کهنه خارج از گارانتی دارید، می‌تونید مراجعه کنید به L’Atelier du Chat Perche واقع در این نشانی:

29 Rue Salomon Reinach, 69007 Lyon

اینجا یک مجموعه اسوسیته‌ی می‌باشه که با هزینه کم می‌تونید کارتون رو انجام بدید

خرید اسکوتر برقی یا trottinette électrique

در این زمینه توصیه میشه برند شیائومی بخرید که اینجا بهش می‌گن اکسیائومی (یا همچنین چیز). اسکوتر برقی شخصی رو می‌تونید با خودتون سوار مترو، اتوبوس و تراموا کنید.

برای تعمیر اسکوتر برقی می‌تونید به فروشگاه ایرانی می‌لیون مراجعه کنید:

15 Av. Jean Jaures, 69007 Lyon

یا فروشگاه ایرانی سام‌الکترونیک:

9 Rue de Marseille, 69007 Lyon

پذیرش دانشجویان از خارج از کشور دارن، معمولاً یک نفر مسئول انگلیسی‌زبان دارن که می‌شه باهاش ارتباط گرفت حتی اگر فرانسوی تون می‌لنگه. کلا رزیدانس‌های دانشجویی (خصوصی) روال استاندارد برای دانشجویان فراهم می‌کنن. ضمن اینکه خیلی از خدمات فنی که در آپارتمان شخصی خودتون باید به فکرش باشید، توسط رزیدانس فراهم می‌شه.

یک نکته خیلی مهم اینه که صابخونه‌های حقیقی از غریب‌بودن شما سوء استفاده می‌کنن و هرچیز خرابی که توی خونه پیش بیاد رو می‌اندازن گردن شما. فکر نکنید اینجا اروپاست همه چی گل و بلبله. گلی به جمال اجاره‌بگیرهای ایرانی. در مقابل، رزیدانس‌ها معمولاً روال مشخصی برای تعمیرات دارن و اگر واقعاً به استودیوتون آسیب نزنید، نیازی نیست نگران چیزی باشید.

رزیدانس‌ها معمولاً وای‌فای رایگان هم دارن، بعضیاشون ولی ندارن. شانسیه. اگر نداشته باشن، ممکنه مجبور بشید ADSL یا فیبر نوری بگیرید. ولی هزینه‌اش کمرشکن نیست. فیبر یک گیگابیت نامحدود حدود ۲۵ یورو ماهانه است.

ضامن

شما برای اجاره هر نوع خانه نیاز به ضامن (گارانت) دارید. Visale پلتفرم دولتی ضمانت اجاره است که می‌تونید اپلای کنید و راهکارهای خصوصی هم مثل garantme و studapart وجود داره که سالیانه ۲۰۰ یورو میگیرن ضمانت می‌کنن. دقت کنید این راهکارهای پولی فقط برای اول اجاره لازمه و موقع تمدید قرارداد نیازی ندارید به گارانت (اگر صابخونه اذیت نکنه!).

قبل از اینکه خدمات ضامن رو خریداری کنید، با صابخونه (رزیدانس) چک کنید. بعضیاشون انحصاراً با یک تأمین‌کننده کار می‌کنن. صبر کنید تا محل و زمان اقامتتون مشخص بشه که پول اضافه پرداخت نکنید. قیمت خدمات ضامن به صورت ماهیانه محاسبه می‌شه.

کروس

خوابگاه‌های دولتی (کروس) معمولاً در لیون خیلی سخت گیر می‌آد. برید سراغ خوابگاه‌های خصوصی. گرون‌تره ولی برای اول کار دردسر کمتری داره. دقت کنید که برای تمدید قرارداد در رزیدانس‌های

چه جور خونه‌ای؟

اولین چیزی که مثل پتک می‌خوره تو صورت آدم، اینه که اینجا با بودجه پونصد یورو در ماه نهایتاً یک سویت ۱۸ متری گیر می‌آد. اوایل حس سلول انفرادی می‌ده، ولی عادت می‌کنید. کلا در کلان‌شهرهای اروپا خونه سخت گیر می‌آد، و معمولاً هم کوچیکه. عادت می‌کنید. (: دلیل خیلی مهمش هم اینه که اساساً معنای فضای خونه برآشون خیلی مشابه ما نیست. اونطور اهل مهمونی‌های بزرگ داخل خونه نیستن. اگر از استودیو خوشتون نمی‌آد، گزینه‌ی دیگری که ممکنه داشته باشید، co-location یا هم‌خانگیه. در این شرایط معمولاً سه نفر با هم یک آپارتمان اجاره می‌کنن و هزینه‌ی کمتری داره. ولی بچه‌هایی که اینجا هم‌خونه می‌پذیرن، ترجیح می‌دن اول شما رو از نزدیک ببینن. در نتیجه از ایران خیلی بعیده بتونید بدون آشنایی قبلی، از این گزینه استفاده کنید. ضمن اینکه شما باید اول بیاید اینجا یه کم با سیستم بهداشت فردی فرانسوی کالibره بشید. اوایل همون تنهایی راحت‌تره. بهم اعتماد کن.

امکان دیگری که پیش رو دارید، اجاره اتاق تکی از خانواده‌ها است که هزینه‌ش خیلی پایینه و برای شروع می‌تونه خیلی خوب باشه. اما این امکان معمولاً برای «پسر کله‌سیاه خاورمیانه‌ای» قفله و من به وضوح جواب‌هایی مثل «من تو خونه دختر دارم، مستأجر پسر نمی‌خوام» دریافت کرده‌ام. اگر پسر هستید، وقتتون رو تلف نکنید. اگر دختر هستید، شاید شانس داشته باشید.

اجاره آپارتمان شخصی اینجا یک فرآیندی داره عین ویزا گرفتن و سروکله زدن با آفیسر. شما پرونده درست می‌کنید، اپلای می‌کنید و پرونده رو می‌دید به صابخونه. حالا باز شود دیده شود بلکه پسندیده شود و بعدش باید برید صحبت کنید و... هزار جور بامبول درباره درآمد، تمکن، نژاد، ویزا و... هم توی کار ممکنه پیش بیاد. شما فکر می‌کنید دیگه از ایران اومدین بیرون و این چیزا گذشت ولی اینجا دوستان فرانسوی ما به خاطر «مجرد بودن» نتونستن خیلی از خونه‌ها رو بگیرن و صابخونه گفته بود «فقط به زوج!» رزیدانس‌های دانشجویی در این زمینه کمتر سلیقه‌ای عمل می‌کنن و اگر جا داشته باشن و مدارک شما کامل باشه، تبعیضی قایل نمی‌شن.

رزیدانس‌های دانشجویی، معمولاً روال راحت‌تری برای

بخش چهارم

خانه و CAF

نمای شهر لیون از فرار Fourvière

خصوصی، اگر چالش خاصی وجود نداشته باشه، می‌تونید به صورت خودکار قرارداد رو تمدید کنید. ولی کروس اینطور نیست و هر دفعه باید پرونده‌تون ارزیابی بشه که استحقاق کروس دارید یا نه. به علاوه، عموم ساختمان‌های کروس بسیار قدیمی هستن. همچنین کروس («خوابگاه») محسوب می‌شه و اتاق‌ها مرتب بازرسی می‌شن. ولی رزیدانس‌های خصوصی تفاوتی با قرارداد اجاره عادی ندارن و از خیلی جهات، رزیدانس کنترل کمتری روی شما داره.

قدمت، سوسک، موش

در لیون کلا خیلی سوسک زیاد نیست. اما خونه هرچی قدیمی‌تر، ریسک جانور بیشتر به طور میانگین، خوابگاه‌ها از ساختمان‌های آپارتمانی داخل لیون، نوسازتر هستن. ساس، موش، سوسک و... در آپارتمان‌های قدیمی (عادی) لیون مشاهده شده. توی رزیدانس‌ها نظارت بیشتری هست و چون کل ساختمان در اختیار یک سازمانه، مرتب سم‌پاشی صورت می‌گیره.

بسیاری از آپارتمان‌ها در لیون بین ۸۰ تا ۱۰۰ و خرده‌ای سال قدمت دارن و مردم به طور عادی در این آپارتمان‌ها زندگی می‌کنن. تهران نیست که ۲۰ سال ساخت کلنگی باشه. ولی رزیدانس‌ها معمولا عمر کمتر از ۴۰ سال دارن و بعضاً در محله‌هایی مثل ویلوغبُن، شما رزیدانس نوساز کلیدنخورده هم می‌بینی. منتها چالشش اینه که از مرکز شهر نسبتاً دوره.

محله

طبیعتاً هرچقدر خونه‌تون سمت داخل شهر باشه، گرونتر و هرچه خارج شهر باشه ارزونتره. ممکنه وسوسه بشید که یک خونه مفت اجاره کنید زیر خونه خدا. ولی دقت کنید، اینجا شب‌های زمستون خیلی طولانیه و خیلی از سرویس‌های حمل و نقل به حومه بعد از ساعت ۹ شب عملاً تعطیلن. به خصوص آخر هفته‌ها مثل زندان می‌شه. اینجا «نایت‌لایف» خارج از محدوده شهر لیون وجود نداره و هرچی هست، توی همین لیونه. در زمستان اول، اگر خارج از شهر زندگی کنید، قطعاً غربت به شکل متفاوتی براتون آزاردهنده می‌شه.

عموم محله‌ها در لیون خوب و امن هستن و مشکل خاصی ندارن. بیشتر خوبه که ببینید چه محله‌ای به

دانشگاهتون خوش مسیره. لیون ۷ جزو محله‌های دانشجوییه که دسترسی خوبی به همه چیز و همه جا داره. ولی دقت کنید خیلی دور و بر محله Guillotiere نباشید. برای ایرانی‌ها خیلی جای امنی نیست.

از کجا خونه بیاایم؟

بهترین کار اینه که مستقیماً به ایمیل اون رزیدانس یک پیام بفرستید و خودتون رو معرفی کنید و بگید که خونه می‌خواید. این سریع‌ترین و بهترین راهکاره. البته بعضی از رزیدانس‌ها وبسایت دارن که باید توی وبسایتشون درخواست رو ثبت کنید.

پلتفرم‌هایی مثل Studapart هم معتمد هستن و معمولا از طریقشون می‌شه یه رزیدانس دانشجویی گیر آورد و نگران کلاهبرداری نبود. (حداقل تا الان که اینطور بوده).

اسم شرکت‌های معتبری که در لیون رزیدانس خصوصی دارن هم به سادگی می‌تونید گیر بیارید. برای مثال:

Cardinal Campus

Zen etudes

Twenty Campus

Gestetud

Saint Nicolas

روی گوگل مپ کافیه بزنید Student Residence و دونه دونه آمارشون قابل مشاهده است. هرکدوم که جا و قیافه و محله‌ش رو پسندیدید، اسمش رو گوگل کنید تا مشخصات تماسش در بیاد.

کَف CAF:

کف کمک‌هزینه دولتی‌ه که به هر نفری که درآمدش کفاف هزینه جاری زندگیش (شامل اجاره خانه) نشه پرداخت می‌شه. برای دریافت کف، شما اولاً باید اسمتون در قرارداد خونه قید شده باشه به عنوان ذی‌نفع اجاره و ثانیاً باید یک روال اداری طولانی رو طی کنید. معمولا روی آگهی خونه‌ها نوشته که می‌شه باهاش کف گرفت یا نه. تقریباً تمام رزیدانس‌های دانشجویی مشمول دریافت کف می‌شن.

دقت کنید که قبلاً قانون این بود که کف از زمانی که شما مشمول شرایطیش می‌شدید پرداخت می‌شد. یعنی مثلاً اگر شما از سپتامبر خونه‌گرفتید و نوامبر اپلای

می‌کردید، پول سپتامبر و اکتبر سوخت نمی‌شد. الان کف از زمانی که اپلای می‌کنید پرداخت می‌شه، یعنی مهم نیست قبلش شما چه مدت مشمول بوده‌اید. در نتیجه هرچه زودتر اپلای کنید بهتره.

برای گرفتن کف نیازمند این هستید که حساب بانکی داشته باشید. هرچند می‌تونید انتخاب کنید که پول کف مستقیماً به حساب خودتون بیاد یا به حساب صابخونه واریز بشه. بچه‌هایی که کروس مستقر هستن، کفشون به حساب کروس واریز می‌شه. برای دریافت کف باید به **وبسایت کف** مراجعه بفرمایید. دقت کنید که برای دریافت کف شما نیاز به داشتن کد تأمین اجتماعی ندارید. هرچند ممکنه کف خودش به شما کد تأمین اجتماعی بده (زودتر از آنچه اَمَلی بهتون می‌ده). این موضوع مشکلی در خدمات اجتماعی شما ایجاد نمی‌کنه.

Etat des lieux چیست؟

این عبارت بالا که اِِتَدلیو خونده می‌شه (وقتی سریع می‌خوننش) به معنای «وضعیت مکان» می‌باشه. یعنی چی؟ یعنی اینکه وقتی شما یک واحدی رو تحویل می‌گیری، همه چیز در چه وضعیتی‌ه: سلامت رنگ، دیوار، سیستم گرمایش، سرمایش، لوله، فرش، وسایل خونه (اگر مُبله باشه).

شما در بدو ورود و تحویل خانه و در هنگام خروج این کار رو با حضور صابخونه انجام می‌دید. همه چیز رو بررسی می‌کنید و امضا می‌کنید. در نتیجه خونه رو همون‌طور که تحویل گرفتید، باید تحویل بدید.

بعضی از صابخونه‌ها و رزیدانس‌ها شیطنت می‌کنن وقتی می‌بینن شما غریب هستید، یک اتت لیو صحیح سالم می‌نویسن و بهتون می‌دن که امضا کنید، و موقعی که می‌خواید واحد رو تحویل بدید، بابت کوچک‌ترین چیزها شارژتون می‌کنن. پس مراقب باشید. خوبه که یک نفر آدم تجربه‌دار کنارتون باشه وقتی اتدلیو انجام میدید.

ضمناً در نظر داشته باشید که در هنگام تحویل‌گرفتن استودیو معمولاً یک هفته فرصت دارید که عیب و ایرادهای خونه رو اطلاع بدید (و اتدلیو رو اصلاح کنید).

آب

اشتراک آب در فرانسه ارزونه و معمولاً روی اجاره است. اگر نباشه هم مبلغ قابل توجهی نیست. آب شیر قابل

راهنمای جامع لیون | ۲۵

شربه ولی رسوب زیادی داره. برای روزهای اول می‌تونید پارچ تصفیه آب بریتا (Brita، قابل تهیه در کغفوغ) استفاده کنید تا بدنتون عادت کنه (من اوایل پهلوهام درد می‌گرفت، الان عادت کردم). همچنین برای کتری اگر آب شیر استفاده کنید خیلی رسوب می‌گیره.

برق

در فرانسه، هر قرارداد اجاره با یک قرارداد برق (یا برق‌وگاز) همراهه. شما موقعی که یک خونه رو تحویل می‌گیرید، برقش وصل نیست و باید زنگ بزنید EDF و پرونده باز کنید و یک روز بعد برق وصل میشه. برای این کار شما نیاز به یک نفر فرانسوی‌زبان در کنار خودتون دارید که حساب بانکیش رو هم موقت در اختیارتون بذاره (بله می‌دونم، خیلی سخته). البته اگر کسی رو گیر نیاوردید، می‌تونید از EDF بخواید که پرداخت حضوری/نقدی از طریق پست رو براتون موقتاً در نظر بگیره.

البته EDF اسماً یک خط انگلیسی زبان هم داره که گاهی دیر جواب می‌دن. ولی وقتی جواب می‌دن، سرویس‌دهی بسیار خوبی دارن. بعضی خوابگاه‌ها (فک کنم مثلاً کروس) برق رو هم روی سویت به شما می‌دن و نیاز نیست هزینه اضافه پرداخت کنید، ولی روی این خیلی حساب نکنید چون اصلاً کروس گیر نمیاد.

توجه توجه

اولاً! برق در فرانسه گرونه! خیلی گرون!

ثانیاً؛ شما وقتی قرارداد می‌بندید، یک مبلغی ماهیانه ازتون کم میشه (معمولاً حدود ۵۰ یورو) و ممکنه تصور کنید نرخ برق به صورت تخت، ماهیانه ۵۰ یورو است. در حالی که اینطور نیست. با مصرف بهینه، شما در طول تابستان معمولاً ماهی ۳۰ یورو و در طول فصول سرد حدود ماهی ۸۰ یورو برق مصرف می‌کنید.

سالی یک بار، EDF کل مصرف یک سال شما رو محاسبه می‌کنه. اگر کمتر از میانگین ماهی ۵۰ یورو مصرف کرده باشید مازداش رو بهتون بر می‌گردونه و اگر بیشتر مصرف کرده باشید، ازتون کسر می‌کنه.

بچه‌ها چون تصوری از هزینه‌ی برق ندارن، بسیار بی‌رویه مصرف میکنن. بچه‌های ایرانی معمولاً سال اول در این مقطع چیزی بین ۲۰۰ الی ۱۰۰۰ یورو از حسابشون کم میشه! برای اینکه این اتفاق براتون نیافته، اپلیکیشن

EDF رو دانلود کنید و پیوسته مصرفتون رو ببینید. ببینید چقدر بدهکار شدید یا چقدر در اکانتتون پول جمع شده. ضمناً اگر مالیات پرداخت کنید، دولت ممکنه سالانه مبلغی به عنوان کمک هزینه انرژی بهتون پرداخت کنه.

راهکارهایی برای کاهش مصرف انرژی

به طور کلی یک سوم مصرف برق مربوط به گرمایش، یک سوم مربوط به آبگرم و یک سوم مربوط به سایر امور (آشپزی، روشنایی، و پریزها) است. در طول زمستان اتاقتون رو به سبک ایران گرم نکنید. لباس گرم بپوشید و شفاژ رو کم کنید. اتاق‌ها یک دریچه تهویه دارن که می‌تونید یک دستمال‌کاغذی خیس بچسبونید روش که کمی جریان هواشون کاهش پیدا کنه و خونه راحتتر گرم بشه.

تشک برقی (به جای گرم کردن کل اتاق) خیلی گزینه بهتریه. تشک برقی به قیمت ۲۰ الی ۵۰ یورو (بسته به محلی که تهیه‌ش می‌کنید) قیمت داره و هیچ تفاوتی هم به لحاظ کیفی نداره. همچنین استفاده از کیسه آب گرم خیلی خوبه. پیش از خواب یک کیسه آب‌گرم زیر پتو قرار بدید و عشق کنید! می‌تونید مدل بابابزرگی پیجامه رو بزنید تو جوراب و بخوابید.

مثل ایران هر روز صبح حموم دومادی نکنید. بیشتر از سه دقیقه پیوسته از آب گرم استفاده نکنید. آب گرم رو کم باز کنید. در طول فصول گرم تا حد امکان حتی ظرف‌ها رو هم با آب گرم نشورید.

برای اینکه حواستون جمع باشه که چقدر مصرف می‌کنید، می‌تونید پایش مصرف پیوسته‌ی EDF رو فعال کنید و هر زمان بدونید که چقدر برق مصرف کردید. کافیه اپلیکیشن EDF رو باز کنید و تنظیمات رو وارد کنید. همونطور که در تصویر روبه‌رو می‌بینید، من تا امروز (که مثلاً دهم مارس باشه) مصرفم ۱۰ یورو بوده. اینطوری گوشی دستتون می‌آد و می‌تونید مصرفتون رو تنظیم کنید. من سال اول این کار رو نکردم و ژانویه و فوریه هر کدوم ۱۱۰ یورو برای ۱۸ متر استودیو پول برق دادم! شما درس بگیرید و نکنید.

در طول تابستان اینجا خیلی گرمه و خونه‌ها کولر ندارن. نهایتاً پنکه باشه. بهتره که تابستان (به خصوص آگست) رو برگردید ایران. اگر اینجا هستید، می‌تونید برید کتابخونه یا پاساژ و کافه و اینها بشینید که تو خونه آب‌پز نشید. ضمن اینکه پنکه رو اول تابستون

بخرید. آخر تابستون که موج گرما می‌آد، پنکه تموم میشه (!) و هیچ جا پنکه برای خریدن گیر نمی‌آید. کولرگازی پرتابل هم میشه به قیمت ۱۰۰ الی ۴۰۰ یورو تهیه کرد که خب مصرف برقش قطعاً آزاردهنده است.

بخش پنجم

سیم‌کارت و موبایل

همون‌طور که عرض شد، شما برای تهیه‌ی سیم‌کارت نیاز به حساب بانکی دارید. ولی راه‌هایی هم برای فرار از این داستان وجود داره. اینجا فرآیندش رو توضیح می‌دیم.

رومینگ سیم‌کارت ایرانی

رومینگ سیم‌کارت همراه اولتون رو از ایران فعال کنید و اینجا می‌تونید روی اپراتور Orange ازش استفاده کنید. برای رمز دوم و اینجور چیزها خوبه که همراهتون باشه. همینطور روز اول در حد کار اورژانسی جواب می‌ده. در نظر داشته باشید که استفاده از رومینگ اینجا بسیار گرونه. ولی دریافت پیامک‌های خدماتی (مثل بانک) هزینه نداره.

سیم‌کارت‌های سفری

راحت‌ترین سیم‌کارت برای خرید اولیه، سیم‌کارت سفری یک ماهه است که می‌تونید با وجه نقد و فقط با ارائه پاسپورت خریداری کنید. در صورتی که دوست و آشنای دارای حساب بانکی در لیون ندارید، این نوع سیم‌کارت، تنها گزینه‌ی شما برای شروع کاره. پیشنهاد ما اینه که سیم‌کارت اورانژ که در فرودگاه سنت‌اگزوپری فروخته می‌شه رو نخرید. سیم‌کارت سفری اپراتورهای اصلی (شامل بویگ، اورانژ، اس‌اف‌اغ، فری‌موبایل) به قیمت حدودی ۴۰ یورو در سطح شهر هم قابل تهیه است و بویگ از همه آنتن‌دهی بهتری داره. سیم‌کارت‌های سفری قابلیت تبدیل به سیم‌کارت دائمی در آینده رو دارن. اگر هم تمدید نکنید بعد از یک ماه منقضی می‌شن.

یک اپراتور مجازی به نام Lyca هم اینجا هست که سیم‌کارت سفریش نسبتاً ارزونتره و می‌تونید توی موبایل‌فروشی‌های سطح شهر به خصوص حوالی Sax Gambetta پیدا کنید که حدود ۲۰ یورو در می‌آد. معمولاً اگر مغازه‌ای سیم‌کارت لایکا داشته باشه، یه برچسب بزرگی روی درش می‌زنه. لایکا رو هم می‌شه تنها با پاسپورت و پول نقد تهیه کرد. سیم‌کارت لایکا قابل شارژ و تمدیده. ولی به لحاظ کیفیت خدمات پشتیبانی زیر صفره.

خرید سیم‌کارت دائمی از اپراتور اصلی

برای خرید سیم‌کارت دائمی (که خودش تمدید بشه و پول رو از حسابتون کسر کنه) نیاز به حساب بانکی و RIB/IBAN به نام خودتون دارید.

free
mobile

البته Free Mobile فقط با کارت بانکی براتون حساب باز می‌کنه و نیازی نیست این کارت بانکی متعلق به خودتون باشه. یعنی فرد دیگری می‌تونه براتون کارت بذاره. ولی این نیازمند تعهد اخلاقی شماست که بعداً که حسابتون باز شد، شیوه‌ی پرداخت رو تغییر بدید. بعضی از دوستان این تعهد اخلاقی رو نداشتن و اون بنده‌ی خدایی که قصد کمک داشته رو داغ کردن. اگر دوستی دارید که کارت اعتباری داره و شما رو گردن می‌گیره، می‌تونید سیم‌کارت رو به نام دوستتون بخرید، و بعد از اینکه حساب بانکی باز کردید، مالکیت (و حتی اپراتور) رو تغییر بدید. کل فرآیندش ۱۰ روز طول می‌کشه. این راهکار از این نظر امن‌تره که اگر شما خواستید پول تلفنتون رو ندید، دوستتون اقلاً بتونه سیم‌کارت رو مسدود کنه.

از بین اپراتورهای فرانسوی، اورانژ پردردسرت‌ترین اپراتوره. حتی برای ابتدایی‌ترین کارها نیاز به قرار قبلی از ۵ روز قبل دارید. البته اورانژ پوشش شبکه‌ی بسیار قوی

داره.

Free در مقابل ساده‌ترین فرآیند رو داره و در پنج دقیقه بهتون سیم‌کارت می‌ده. ولی از نظر پوشش شبکه و سرعت اینترنت خیلی مناسب نیست و حتی دفتر خودشون توی پاساژ وست‌فیلد آنتن نمی‌ده!

از منظر کیفیت خدمات، بدون شک Bouygues بهترینه و فرآیند خرید سیم‌کارتش هم حدوداً نیم ساعت طول می‌کشه. کمی گرون‌تره ولی با آفرهای متنوع می‌شه کمی اقتصادی‌ترش کرد. به خصوص اگر مجبور باشید اینترنت فیبر هم بخرید، آپشن‌های تخفیفی ترکیبی خیلی خوبی داره.

SFR هم با فاصله بدترین اپراتور از نظر قیمت و کیفیت خدماته. نه پوشش شبکه داره، نه قیمت رقابتی داره، نه سهولت فرآیند اداری داره.

البته تمام نکاتی که درباره‌ی پوشش شبکه گفتیم درباره‌ی «لیون» صدق می‌کنه و ممکنه در شهرهای دیگه، تجربه‌های متفاوتی داشته باشید.

رومینگ سیم‌کارت اروپایی

ضمناً، این اپراتورها همگی به طور معمول ۲۰ گیگابایت دیتای رومینگ در اختیارتون می‌گذارن. اما رومینگ در «سویس» حسابش کاملاً جداست و ممکنه حتی روشن‌شدن گوشی‌تون در سوییس چندده یورو هزینه روی دستتون بگذاره. اگر قصد سفر به سویس دارید حتماً در نظر بگیرید.

خرید موبایل از اپراتور

اپراتورها روی طرح‌های دیتاشون گوشی موبایل هم می‌فروشن. ولی خیلی ساده و سرراست بگم، اصلاً صرفه نداره و در بهترین حالت، قیمتش همونی می‌شه که می‌تونستید از فروشگاه‌های دیگه به صورت قسطی بخرید. به علاوه، روال احراز صلاحیت عجیب و غریبی هم دارن. به کسی که ویزای دانشجویی با ۶ ماه اعتبار داره نمی‌دن.

بر خلاف آمریکای شمالی، اینجا خرید موبایل از اپراتور خیلی خیلی اشتباهه. همون پول اصلی گوشی رو پرداخت می‌کنید، گوشی هم روی اپراتور لاک می‌مونه! ضمناً خیلی از فروشگاه‌ها تخفیف‌ها و طرح‌های ترکیبی جالبی برای گوشی دارن و اپراتورها ندارن.

نیازی به مراجعه نیست. دقت کنید چه مالیات صفر پرداخت کنید چه مالیات دو هزار یورویی، عملاً یک سال مالیات پرداخت کردید. پس این فرصت رو در سال اول که مالیاتتون صفره و درآمد ندارید، از دست ندید!

انتقال پول از ایران

یکی از بزرگترین چالش‌های دانشجویان ایرانی در فرانسه و هرجای دنیا، انتقال پول از ایرانیه. برای انتقال پول در نظر داشته باشید:

۱. شما می‌تونید به صورت هفتگی حدود ۵۰۰ یورو (وجه نقد) از طریق ATM به حساب بانکی‌تون واریز کنید، منوط به اینکه به بانک از قبل گفته باشید که خانواده بهتون وجه نقد پرداخت کرده‌ان.

۲. شما می‌تونید از بعضی صراف‌های مستقر در لیون کمک بگیرید. ولی نه از صراف‌های دبی و ترکیه (منجر به مسدودی حسابتون میشه).

۳. شما می‌تونید اینجا با کسبه‌ی معتبر افغان که یورو جابه‌جا می‌کنن، معامله کنید. در نظر داشته باشید که انتقال وجه کارت به کارت ریالی، به صورت آنی انجام می‌شه. ولی انتقال وجه پایا و ساتنا آنی نیست. در نتیجه، در برنامه‌ی معامله‌ی ارز که با دوستان دارید، این تاخیر رو در نظر داشته باشید.

۴. پیش از ورود به لیون، می‌تونید از شرکت‌های پرداخت آنلاین ارزی مثل شریفویزا و دانش‌پرداخت استفاده کنید. البته این پلتفرم‌ها کارمزد قابل توجهی دریافت می‌کنن.

که در فرانسه انجام می‌دید.

وقتی که حساب بانکی‌تون باز شد، می‌تونید به مرور زمان مهاجرت کنید به بانک‌های بهتری مثل BNP و از مزایای بهتر این بانک بهره‌مند بشید.

برای افتتاح حساب بانکی قانوناً فقط پاسپورت و ویزا و گواهی آدرس (قرارداد خونه، یا گواهی اسکان، یا قبض برق) نیاز دارید. ولی این هم مثل هر چیز دیگه‌ای بسیار سلیقه‌ایه و بهتره هرچی مدرک دارید (اعم از ثبت نام دانشگاه و...) رو با خودتون ببرید که خودتون رو موجه نشون بدید. همچنین لازمه که به بانک توضیح بدید چه پول‌هایی به حسابتون میاد، چقدر می‌آد، از چه طریقی و از چه منبعی می‌آد. در غیر این صورت، بانک ممکنه با مشاهده تراکنش مشکوک حساب شما رو مسدود کنه.

حساب پس‌انداز یا Livret A

وقتی حساب بانکی باز می‌کنید، خوبه که یک حساب پس‌انداز کنارش داشته باشید که تمام پولتون توی حساب متصل به کارت نباشه. اینجا کارت‌ها علاوه بر کارکرد عادی (با ورود کارت و رمز) کارکرد غیرتماسی (sans contact) هم دارن. در کارکرد غیرتماسی، هر کس که کارت دستش باشه، تا سقفی که شما تعیین می‌کنید (مثلاً ۲۵ یورو در هر خرید و ۱۰۰ یورو روزانه) می‌تونه بدون رمز از کارت استفاده کنه.

در نتیجه اگر کارتون سرقت بشه تو دردسر می‌افتید. بهترین کار اینه که توی حساب متصل به کارت یک مبلغ محدودی به اندازه‌ی هزینه‌هایی که می‌دونید دارید، نگه دارید و بقیه در حساب پس‌انداز باشه که از طریق کارت قابل برداشت نیست. تراکنش بین حساب‌هاتون هم از طریق اپلیکیشن به صورت آنی و رایگان قابل انجامه. اینطوری اگر کارتون سرقت بشه، خیالتون جمعه که اتفاق بدی نمی‌افته.

مالیات

اگر بخواید بعد از پنج سال حضور در فرانسه برای شهروندی اقدام کنید، لازمه که مالیات پرداخت کرده باشید. طبیعتاً مالیات شما وقتی درآمد ندارید، چیز خاصی نیست. پس از حوالی آپریل گوشتون رو تیز کنید، فرم‌هاش رو پرینت کنید، مدارکتون رو تکمیل کنید، بندازید توی صندوق اداره مالیات، و تا آخر آگوست جوابش میاد. از سال دوم بهتون کد مالیاتی تعلق می‌گیره و کل فرآیند رو آنلاین انجام می‌دین و

آفتاب و باران بهاری، لیون

بخش ششم

حساب بانکی وامورپولی

مجبور باشید چندین شعبه از یک بانک رو سر بزنید، که نهایتاً یک نفر قبولتون کنه. ضمن اینکه بهتره دو بانک رو به صورت موازی پی بگیرید که هر کدوم نشد، اون یکی بشه؛ شما خیلی سریع به حساب بانکی نیاز دارید و تقریباً تمام امور روزمره و اداری‌تون لنگ حساب بانکی خواهد بود.

باز کردن حساب اینجا مثل ایران نیست که بری داخل بانک حساب باز بشه. میری وقت می‌گیری، بعد مراجعه می‌کنی، مدارک می‌دی، فرم‌ها رو پر می‌کنی، بعد بررسی می‌کنن، اگر موافقت بشه بهتون RIB و IBAN (همون شبای خودمون) رو می‌دن. بعدش یه کارت براتون ارسال می‌کنن و رمزش هم جدا براتون میاد. به هزارتوی بروکراسی فرانسه خوش آمدید! این فرآیند حدود سه هفته طول می‌کشه، پس اولین کاری باشه

افتتاح حساب بانکی در فرانسه برای ایرانی‌ها معمولاً کابوسه. ولی نکته اینه که وقتی اولین حساب رو باز کنید، حساب‌های دیگه خیلی چالش خاصی نداره باز کردنش.

بانک‌های banque postale و societe generale و احتمالاً banque postale سهل‌گیرتر هستن و شما راحت‌تر می‌تونید حساب توشون باز کنید. بانک‌هایی مثل CIC و BNP در این زمینه خیلی سلیقه‌ای عمل می‌کنن. در هر صورت، بانک موظفه با افزودن دو بند به قرارداد (نداشتن تراکنش با ایران، ترکیه و امارات) برای شما حساب باز کنه ولی خب خیلی ساده می‌گن برای ایرانی حساب باز نمی‌کنیم. دقت کنید که ممکنه یک شعبه از یک بانک شما رو ریجکت کنه ولی شعبه دیگه شما رو بپذیره.

این رفتار سلیقه‌ای باعث می‌شه که شما در بدو امر

سلام.

من نمی‌دونم شما کی هستید و کی و کجا این کتابچه رو می‌خونید. ولی هر جا هستید امیدوارم به کم حالتون رو بهتر کرده باشه. من مهدی هستم. یک دانشجو که مثل شما وقتی از راه رسید، گم و گور بود و کسی و جایی رو نمی‌شناخت. یک روزی که در بحر غم و غصه مهاجرت مستغرق شده بودم، تصمیم گرفتم که غم بزرگ رو تبدیل به کار بزرگ کنم و تلاش کنم که حداقل آدمایی که بعد از من از راه می‌رسن، کمتر رنج بکشن و سریع‌تر خودشون رو پیدا کنن.

اول یک نسخه تحت وب (گوگل داکس) از این مستند درست کردم و بعد سعی کردم کمی خوشگلترش کنم که به چشم شما نوازنده‌تر باشه. ضمناً من عکاسی هم می‌کنم و برای پروژه‌های عکاسی می‌تونم کمکتون کنم. اگر کاری با من داشتید، یا دوست داشتید در تهیه‌ی نسخه‌های بعدی این سند همکاری کنید، یا مبلغی رو برای پوشش هزینه‌های تولید این سند کمک کنید، این‌ها راه‌های تماس با منه:

Mehdi.Malekifar@gmail.com

t.me/malekifar